

skille sig ved ud over det, som allerede er nævnt i Amdsraadets Skrivelse til Ministeriet. Det vil saaledes være nødvendigt for den allerstørste Del at bibeholde den samme Politistyrke, som vi have. Thi naar vi i Birkerne omkring Kjøbenhavn ere nødte til at holde saa stor en Politistyrke, er det, fordi vi ere Grænsekommuner til Kjøbenhavn, og det vedblive vi at være. De Politivagter og den Politistyrke, som nu holdes i de Kjøbenhavn nærliggende Distrikter, ville vi komme til at holde i de næstliggende Distrikter. Jeg er ganske vis paa, at Politimestrene ikke ville finde sig i nogen Indskrænkning. Vort store og kostbare Hospital, som vi have bygget med Henblik paa, at det skulde optage syge baade fra disse Kommuner og fra Frøderiksberg, vil nu herefter komme til at staa mere end halvtomt, fordi der sker saa store Udskillelser. Men over for den store Gavn, som de tre omtalte Kommuner kunne have af Indlemmelsen i Kjøbenhavn, kunde der selvfølgelig ikke være Tale om, at Amdsraadet eller Amdsraadskredsen vilde modsætte sig denne Indlemmelse. Det er noget, som bør finde Sted. Men det, der er i Amdsraadskredsens Interesse at paatale, er, at disse Indlemmelser kunne foregaa samtidig, fordi det er af stor Betydning, at man ikke skal sønderlemmes Led for Led hvert eller hvert andet Aar, og dernæst, at Amdsraadskredsen bliver holdt skadesløs for de Indtægter, den taber. Disse Krav have jo imidlertid det andet Ting allerede fyldstgjort ved de Ændringer, det har indsat. I § 22 i Loven om Brøndshøj har man indsat en Bestemmelse om, at Kommunerne skulle udskilles samtidig, og i § 20 en Bestemmelse om en Kommission, der skal tage bl. a. de pekuniære Spørgsmaal under Overvejelse, og Amdsraadet har da for denne Ret at godtgøre sine Krav og vil selvfølgelig faa en billig Erstatning, det er alle enige om. Efter at disse Ændringer ere tilføjede i det andet Ting, skal jeg ikke foreslaa nogen her, men skal erklære mig tilfreds med Lovforslaget, som jeg paa det bedste skal anbefale til hurtig Fremme.

Hørdum: Som Repræsentant for en af disse Kommuner, som det omhandlede Lovforslag tager Sigte paa, skal jeg kun tillade mig at yde den højtærede Indenrigsminister min dybt følte Anerkendelse af den Maade, hvorpaa han har søgt at fremme denne Sag. Ligeledes maa jeg udtale min Anerkendelse af de Udtalelser, der i Dag ere fremkomne fra de Repræsen-

tanter, der have Sæde i det kjøbenhavnske Kommunalraad. Det er efter min Opfattelse en smuk Maade, disse Repræsentanter tage denne Sag paa, thi ser man den fra Kjøbenhavns Kommunes Standpunkt, maa man sikkert indrømme, at der kunde næres adskillige Betæneligheder ved en Indlemmelse af disse tilstødende Kommuner. Det viser sig imidlertid ved de Udtalelser, der ere fremkomne her i Dag, at man ikke ser saaledes paa Sagen. Man forstaaer, at det foreløbig vil blive en betydelig Udgift for Kjøbenhavns Kommune at faa disse 3 Kommuner indlemmede i Kjøbenhavn, og derom kunne sikkert ogsaa alle være enige. Den Kommune, jeg staaer her som Repræsentant for, er en stor Kommune og samtidig en fattig Kommune, som ved egen Hjælp vilde have store Vanskeligheder at overvinde, før den kunde komme til at staa nogenlunde godt. Viljekraft er der til Stede i Kommunen, det har den vist i Aaringer. Den kommunale Ledelse derude har vist, at den har Øje for, hvad der tiltrænges i Kommunen, og at den har Vilje til at gennemføre det, men Kommunen er fattig, den mangler Midler. Ved egen Hjælp vilde det være Kommunen temmelig umuligt at komme til at blomstre, som den vil kunne komme til at blomstre, naar den kommer ind under de kjøbenhavnske Forhold. Hvad der, saa vidt jeg har forstaaet det ogsaa efter de Udtalelser, der ere komne frem, bl. a. har bevæget Kjøbenhavns Kommune til at gaa med til denne Tanke om Indlemmelse, er, at disse tilstødende Kommuner og særlig de fattige Kommuner kunne komme til at nyde godt af den Ordning, der er for Kjøbenhavns Kommuner Vedkommende, og som ogsaa vil blive indført i de indlemmede Kommuner. Det er fra et rent menneskeligt og folkeligt Synspunkt udmærket gjort fra de kjøbenhavnske Repræsentanters Side. Jeg kan derfor ikke undlade paa den Kommunes Vegne, som jeg repræsenterer, at udtale min Glæde og Tilfredshed over, at Sagen møder saa megen Velvilje ikke alene hos den højtærede Minister, men ogsaa i Landstinget og her i Folketinget.

Jeg vil dog tillade mig at rette en Forespørgsel til den højtærede Indenrigsminister. Det forekommer mig, at der i § 2 kunde ligge en lille Uretfærdighed, det kan være, at jeg misforstaaer det, men saa vil jeg sikkert blive retledet af den højtærede Minister. Det forekommer mig, at der fratages Beboerne en Rettighed, medens deres Forpligtelser fordobles, idet der i § 2 staaer, at Retten til fri Begrav-